

—P. K. K. S. S.

|| ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತ ||

ಅಧ್ಯಾಯ ನಾಲವತ್ತೆರೆಡು

|| ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ || ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತೈ ನಮಃ ||
 ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ || ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ||
 ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ || ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ||

ಓಂ ನಮೋ ಹೇ ಸದ್ಗುರು ದಾತಾರಾ | ಶ್ರೀಮದ್ ಗೋದಾ ತಟವಿಹಾರಾ |
 ಬ್ರಹ್ಮ ಮೂರ್ತೇ ಕೌಪೀನಾಂಬರಾ | ಸಂತವರಾ ನಿನ್ನನಮಿಸುವೆ || 1

ತೋರಿ ಭವನದಿಯ ಆಚೆ ದಡವ | ದೀನರಿಗೆ ನಿಜ ಪದದಲಿ ಕೊಡು ಸ್ಥಾನವ |
 ಭಕ್ತ ಕಾರ್ಯ ಕಲ್ಪತರುವೆ ಇವ | ಸಂತಾವತಾರೀ ಸಾಯಿ ಇವ || 2

ಗತಾಧ್ಯಾಯದಲಾಯಿತು ಕಥನ | ಮಧುರ ಕಥೆ ವಿಚಿತ್ರ ಮಹಿಮಾನ |
 ಸಾಯಿ ಚಿತ್ರದಜಲಮಜ್ಜನ | ತಪ್ಪಿಸಿ ಅದರ ರಕ್ಷಣೆಯಾಯಿತು || 3

ಹಾಗೇ ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತನ ಕಾಮನೆಯನು | ಪೂರೈಸಿದರು ಹೋಗಿ ಸ್ವಪ್ನದಲದನು |
 ಓದ ಹಚ್ಚಿದರು ಜ್ಞಾನೇಶ್ವರಿಯನು | ವಿಶಿಷ್ಟ ಅನುಜ್ಞೆಯನು ಕೊಟ್ಟು || 4

ಸಾರಾಂಶವೆಂದರೆ ಗುರುಕೃಪೆಯ ಬೆಳಕಿನಲಿ | ಭವಭಯದ ಒಗಟು ಬಿಡಿಸುತಲಿ |
 ನಿಃಶ್ರೇಯಸ ಮಾರ್ಗದ್ವಾರವ ತೆರೆಯುತಲಿ | ಆಸುಖವಾಗಲೇ ಸುಖವಾಯಿತು || 5

ನಿತ್ಯ ಸ್ಮರಿಸುತಲಿ ಸದ್ಗುರು ಚರಣ | ಕರಗುವುದು ವಿಘ್ನದ ವಿಘ್ನತನ |
 ಮರಣಕ್ಕೂ ಬಂದೀತು ಮರಣ | ಭವದುಃಖದ ವಿಸ್ಮರಣೆಯಾಗುವುದು || 6

ಈ ಸಮರ್ಥರ ಕಥೆಯನು ಅದಕ್ಕೆ | ಕೇಳಿರಿ ತಮ್ಮ ಹಿತಕ್ಕೆ |
 ಪಾವನತೆಯನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ | ಶ್ರವಣ ಮಾತ್ರದಿಂದಾಗಿ || 7

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲಿ ನಾವಿನ್ನು | ಮಾಡುವಾ ಸಾಯಿ ಸ್ವಭಾವ ನಿರೂಪಣೆಯನು |
 ಮನದ ತೀವ್ರತೆ ಮತ್ತು ಮೃದುತನಗಳನು | ಹೇಗಿದ್ದವೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ || 8

ತಾವೆಲ್ಲ ಚಿತ್ತ ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು | ಕೇಳುವಿರಿ ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆದದ್ದು |
 ಅದರಂತೆಯೇ ಬಾಬಾರ ದೇಹೋತ್ಸರ್ಗ ಚರಿತವಿದು | ಇದನೂ ಮನಗೊಟ್ಟು ಆಲಿಸಿರಿ || 9

ಧನ್ಯ ಧನ್ಯ ಶಿರಡಿಯಲಿ ಜನ | ಅನುಭವಿಸಿದರು ಬಾಬಾರ ಸಹವಾಸ ಸುಖವನ |
ಮೀರಿ ಅರ್ಥಶತಕವನ | ಅತಿ ಸುಖಕಾರಕ ವಾಗಿತ್ತವರಿಗದು || 10

ಶಕೆ ಹದಿನೆಂಟು ನೂರಾ ನಲವತ್ತರಲ್ಲಿ | ದಕ್ಷಿಣಾಯನದ ಪ್ರಥಮ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ |
ವಿಜಯಾದಶಮಿ ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ | ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ದೇಹಾಂತವಾಯಿತು || 11

ಒಂಭತ್ತನೆಯ ತಾರೀಖಿನಂದು | ಕತ್ತಲರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ಮುಸಲ್ಮಾನರದು |
ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಹರದಲಿ ಸಾಯಿನಾಥರದು || ನಿರ್ವಾಣದ ಸಿದ್ಧತೆಯಾಯಿತು || 12

ಬುದ್ಧನದಂದು ಬುದ್ಧ ಜಯಂತಿ | ಸಾಯಿಯದಂದು ಪುಣ್ಯತಿಥಿ |
ದೇವಾದಿಗಳದಿದ್ದಾಗ ಜಯಂತಿ | ಅಂದೇ ಪುಣ್ಯತಿಥಿ ಸಂತರದು || 13

ಹನ್ನೆರಡೂವರೆ ಘಂಟೆ ಬಾರಿಸಿತು | ದಶಮಿಯತಿಥಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು |
ಏಕಾದಶಿ ತಿಥಿ ಉದಯಿಸಿತು | ಬಾಬಾರ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾಲದಂದು || 14

ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬರುವುದು | ಅದನ್ನೇ ಆದಿನ ತಿಥಿ ಎನ್ನುವುದು |
ಅದಕೆ ವಿಜಯದಶಮಿಯಂದು | ಉತ್ಸವವ ನಾಚರಿಸುವರು || 15

ಮಂಗಳವಾರದಂತಿತ್ತು ಕತ್ತಲರಾತ | ಹೀಗೆ ಆದಿನವೂ ಅತಿ ವಿಖ್ಯಾತ |
ಅದಕ್ಕೇ ಆದಿನ ಸಾಯಿ ಮಹಂತ | ಜ್ಯೋತಿಯಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯನೊಂದಾಗಿಸಿದರು | 16

ಬಂಗಾಲ ಪ್ರಾಂತದಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ | ದುರ್ಗಾ ಪೂಜೆಯ ಸಮಾಪ್ತಿ ದಿನವಂದ |
ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಇದು | ಉತ್ಸವದ ದಿನವೆಲ್ಲರಿಗೆ || 17

ಶಕೆ ಹದಿನೆಂಟು ನೂರಾ ಮುವತ್ತೆಂಟು | ಅಂದು ವಿಜಯದಶಮಿಯದೇ ದಿನವಿತ್ತು |
ಸಾಯಂಕಾಲದ ಪ್ರದೋಷ ಸಮಯದ ಹೊತ್ತು | ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು || 18

ಹೇಳುವೆನು ಈ ಅಪೂರ್ವ ಲೀಲೆ ಹೇಗೆ | ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಯವಾದೀತು ಜನರಿಗೆ |
ಅದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೆಲ್ಲರಿಗೆ | ಸಮರ್ಥ ಸಾಯಿಯ ಅಕಳ ಕಳೆಯು || 19

ಇಸವೀಸನ್ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಹದಿನಾರನೆಯ | ದಸರೆಯ ಹಬ್ಬ ಸೀಮೋಲ್ಲಂಘನೆಯ ಸಮಯ |
ತಿರುಗಿ ತಂದಾಗ ಮೆರವಣಿಗೆಯ | ಅದ್ಭುತ ಲೀಲೆ ನಡೆಯಿತು || 20

ನಭದಲ್ಲಿ ಮೇಘ ಗರ್ಜಿಸಿತು | ಅಕಸ್ಮಾತ್ ವಿದ್ವುಲ್ಲತೆ ಮಿಂಚಿತು |
ಎನುವಂತೆ ಜಮದಗ್ನಿ - ಸ್ವರೂಪವ ನಿಂತು | ಬಾಬಾ ಪ್ರಕಟಿ ಪಡಿಸಿದರಾಗ || 21

ಬಿಚ್ಚಿದರು ತಲೆಯ ಬಟ್ಟೆಯನು | ತಡವಿಲ್ಲದೇ ತೆಗೆದರು ಕಫನಿಯನು |
ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರು ತಮ್ಮ ಲಂಗೋಟಿಯನ್ನು | ಎಲ್ಲವನ್ನು ಧುನಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಉರಿಸಿದರು || 22

ಉಜ್ವಲವಾದ ಅಗ್ನಿಯದು ಮೊದಲೇ | ಅದಕೆ ಪ್ರಬಲವಾದ ಆಹುತಿ ದೊರಕುತಲೇ |
ಮೇಲಿನವರೆಗೆ ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿತು ಜ್ವಾಲೆ | ಭಕ್ತರಿಗೆ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಯದಾಯಿತು || 23

ಇದೆಲ್ಲ ನಡೆಯಿತು ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ | ತಿಳಿಯದು ಏನಿದೆ ಬಾಬಾರ ಮನದೊಳಗೆ |
ಇದಾದದ್ದು ಸೀಮೋಲ್ಲಂಘನ ಸಮಯಕ್ಕೆ | ಮಹದ್ಭೀತಿಪ್ರದವಾಗಿತ್ತದು || 24

ನಿಜತೇಜವ ಹರಡಿತು ಅಗ್ನಿ | ಬಾಬಾ ಕಂಡರು ಅದಕಿಂತ ಸತೇಜರಾಗಿ |
ಜನರ ಕಂಗಳದ ನೋಡಲಸಾಧ್ಯವಾಗಿ | ಜನರೆಲ್ಲ ಪರಾಙ್ಮುಖರಾದರು || 25

ಸಂತ ಹಸ್ತದ ಈ ಅವದಾನ | ಪಡೆದು ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಅಗ್ನಿ ನಾರಾಯಣ |
ದಿಗಂಬರರಾದರು ಆ ಜಾಮದಗ್ನ್ಯ | ಕಂಡವರ ನಯನಗಳೇ ಧನ್ಯವದು || 26

ತ್ವೇಷದಿಂದ ಕಣ್ಣುಕಿಸಿದು | ಕೋಪದಿಂದ ಕೆಂಡದಂತಾಗಿದ್ದು |
ಎಂದರು ಹೇಳಿರೋ ಈಗಾದರೂ ಏನೆಂದು | ನಾ ಹಿಂದುವೋ ಮುಸಲ್ಮಾನನೋ || 27

ಕೂಗಿದರು ಬಾಬ ನೋಡಿರಿಂದು | ನಾ ಯವನನೋ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂ |
ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಮನಗಂಡು | ಮನದ ಶಂಕೆಯ ಕಳಕೊಳ್ಳಿರಿ || 28

ನೋಡಿ ಈ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯವನ | ಕಂಪಾಯ ಮಾನರಾದರು ಜನ |
ಆದೀತು ಹೇಗಿವರ ಸಮಾಧಾನ | ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯಲಿ ತೊಡಗಿದರು || 29

ಭಾಗೋಜಿ ಶಿಂಧೆ ಮಹಾರೋಗಿಷ್ಯ | ಆದರೂ ಬಾಬಾರ ಭಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠ |
ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಬಂದು ನಿಕಟ | ಬಾಬಾರಿಗೆ ಲಂಗೋಟಿ ಉಡಿಸಿದರು || 30

ಎಂದು ಬಾಬಾ ಇದು ಏನು ಚಿನ್ನೆ | ಇಂದು ದಸರಾ ಹಬ್ಬದ ದಿನ |
ಎಂದರು "ಇದೇ ನನ್ನ ಸೀಮೋಲ್ಲಂಘನ" | ಮತ್ತು ದಂಡಕಾಷ್ಠ ಖಟಖಟನೇ ಕುಕ್ಕಿದರು || 31

ಧುನಿಯ ಹತ್ತಿರ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ | ಬಾಬಾ ನಿಂತಿದ್ದರು ದಿಗಂಬರರಾಗಿ |
ಅಂದು ಚಾವಡಿಯ ದಿನವಿತ್ತಾಗಿ | ಅದು ಹೇಗೆ ನೆರವೇರುವುದೆಂಬ ಚಿಂತೆ || 32

ಚಾವಡಿ ಒಂಭತ್ತೆರೆಡು ಹೋಗಿ ಹತ್ತಾಯಿತಾದರೂ | ಬಾಬಾ ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಿರವಾಗದಾದರೂ |
ಜನರೆಲ್ಲ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟರು | ಸುಮ್ಮನೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತ || 33

ನೋಡನೋಡುತ್ತ ಹೊಡೆಯಿತು ಹನ್ನೊಂದು | ಆಗ ಬಾಬಾ ಒಂದಿಷ್ಟು ಶಾಂತರಾಗಿದ್ದು |
ಹೊಸ ಕೌಪೀನವನುಟ್ಟುಕೊಂಡು | ಕಫನಿ ಮುಂತಾದ ಉಡುಪು ಧರಿಸಿದರು || 34

ಚಾವಡಿಯ ಗಂಟೆ ಬಾರಿಸಿತು | ಜನವೆಲ್ಲ ಸ್ವಸ್ಥ ಕುಳಿತೇ ಇತ್ತು |
ಹೂವಿನಿಂದ ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯ ಶೃಂಗರಿಸಲಾಯಿತು | ಆಜ್ಞೆ ಪಡೆದು ಅಂಗಳಕೆ ತಂದರದನು || 35

ರಜತದಂಡ ಪತಾಕೆ ಚವರಿಗಳು | ಛತ್ರಧ್ವಜಾದಿ ರಾಜೋಪಚಾರಗಳು |
ಮೆರವಣಿಗೆಯು ಶೋಭಿಸುತಿರಲು | ಸವಾರಿ ಹೊರಟಿತು ದಿನ ಬಿಟ್ಟು ದಿನದ್ದು || 36

ಆಯಿತಾಗ ಮಹಾಜನರ | ಸಾಯಿನಾಥರ ಜಯಜಯಕಾರ |
ವರ್ಣಿಸಲೆಷ್ಟು ಆಜಯಕಾರ ಸ್ವರ | ಆನಂದದ ಸರಿತೆ ಉಕ್ಕೇರಿತು || 37

ಬಳಿಕ ಹುಡುಕಿ ಬಿಳಿಯ ಬಟ್ಟೆಯನು | ಬಾಬಾ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡರದನು |
ತೆಂಬಾಕು ಚಿಲುಮಿಕಾಷ್ಯಗಳನು | ಸರಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರವುಗಳ ಅದೇ ಸಮೂಹೂರ್ತವೆಂಬಂತೆ || 38

ಒಬ್ಬರು ಛತ್ರ ಒಬ್ಬರು ಚಾಮರವನು | ಒಬ್ಬರು ಅಂದವಾದ ಮಯೂರ ಪಿಚ್ಚವನು |
ಒಬ್ಬರು ಗರುಡ ಪತಾಕೆ ಅಂಬಾರಿಗಳನು | ಬೆತ್ತಿನ ಛಡಿಯನೂ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡರು ಕರದಲಿ || 36

ಮಾಡಿ ಪ್ರಕಾರವನು ಹೀಗೆ | ಸೂಚನೆ ಇತ್ತು ಎಲ್ಲರಿಗೆ |
ಭವಸಾಗರದ ಸೀಮೊಲಂಘನೆಗೆ | ದಸರೇಯೇ ಸುಮೂಹೂರ್ತವೆಂದು || 40

ಬಳಿಕ ಒಂದೇ ದಸರೆಗೆ | ಬಾಬಾ ಕಂಡರು ಶಿರಡಿಯ ಜನರಿಗೆ |
ಮುಂದಿನ ಒಳ್ಳೆಯ ಮುಹೂರ್ತದ ದಸರೆಗೆ | ಧರಾರ್ಪಣ ದೇಹವ ಮಾಡಿದರು || 41

ಕೇವಲ ಸೂಚಿಸಲಿಲ್ಲದನು ಅವರು | ಸ್ವತಃ ಅದನು ಅನುಭವಕೆ ತಂದರು |
ನಿಜದೇಹವೆಂಬ ಶುದ್ಧ ವಸ್ತ್ರವನರ್ಪಿಸಿದರು | ಯೋಗಾಗ್ನಿಗೆ ಅದೇ ಶುಭದಿನದಂದು || 42

ಸನ್ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾಹದಿನೆಂಟು | ಅದೇ ಆ ವರುಷದ ದಸರಾಹಬ್ಬವಾಯಿತು |
ನಿಜವಾದ ಸುಮೂಹೂರ್ತವಿಂತು | ತಮ್ಮನ್ನು ಪರಾತ್ಪದಿ ಲೀನಗೊಳಿಸಿದರು || 43

ಬಾಬಾರ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಚೀತಿ ಇಂತು | ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ನೆನಪಾಯಿತು |
ಇದೇ ದಸರೆಯ ತಿಥಿಯಾಗಿತ್ತು | ಗೊತ್ತು ಮಾಡ್ತಿದ್ದು ಮೊದಲಿಗೆ || 44

ರಾಮಚಂದ್ರದಾದಾ ಶಿರಡಿಯಗೌಡರು | ಒಮ್ಮೆ ಅತಿ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬಳಲಿದರು |
ಈ ದೇಹದ ಕಷ್ಟವ ಸಹಿಸದಾದರು | ಅತಿತಾಪದಾಯಕವಾದ ಈ ಭೋಗವನು || 45

ಉಪಾಯವೊಂದು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ | ಜಡ್ಡು ಹಿಡಿತದಲಿ ಬರಲಿಲ್ಲ |
ಅತಿಯಾಗಿ ನೊಂದ ಬೆಂದ ಪಾಟೀಲ | ಜೀವಕೆ ಬೇಸತ್ತವನಾದ || 46

ಮನದ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಾಗಲು | ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯೊಳು |
ಅವರ ತಲೆದಸೆಯೊಳು | ಬಾಬಾ ಪ್ರಕಟರಾದರು ಒಮ್ಮೆಲೆ || 47

ಆಗ ಆ ಪಾಟೀಲ ಅವರ ಕಾಲು ಹಿಡಿದು | ನಿರಾಶರಾಗಿ ಬಾಬಾರಿಗಿಂದದ್ದು |
ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ನನಗೆಂದು ಮರಣ ಬರುವುದು | ಎಂಬದನಷ್ಟು ಹೇಳಿರಿ || 48

- ಇನ್ನು ಜೀವ ಬೇಸರ ಬಂತು | ಇಲ್ಲೆನಗೆ ಮರಣ ಭೀತಿ ಇನಿತೂ |
ಮರಣವೆನೆಗೆಂದು ಬಂದೀತು | ಎಂದು ದಾರಿಯ ಕಾಯುತಿರುವೆ || 49
- ಆಗ ಕರುಣಾಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಬಾಬಾ ಅವನಿಗೆ | ಎಂದರು ತರದಿರು ಚಿಂತೆಯ ಮನಸಿಗೆ |
ಇಲ್ಲಿನ್ನು ಗಂಡಾಂತರದ ಭೀತಿನಿನಗೆ | ಯಾತಕ್ಕೆ ಕೊರಗುತ್ತಿರುವೆಯಪ್ಪಾ || 50
- ನಿನಗಿನ್ನು ಭಯವಿಲ್ಲ ಒಂದಿಷ್ಟೂ | ನಿನಗೆ ಬಂದ ಹುಂಡಿ ತಿರುಗಿ ಹೋಯಿತು |
ಆದರೆ ತಾತ್ಯಾನದು ಮಾತ್ರ ಧಡಗತಿ | ಸರಿ ನನಗೆ ಕಾಣಲೊಲ್ಲದು || 51
- ಶಕೆ ಹದಿನೆಂಟು ನೂರಾ ನಲವತ್ತರಲಿ | ದಕ್ಷಿಣಾಯನದ ಅಶ್ವಿನ ಮಾಸದಲ್ಲಿ |
ವಿಜಯಾದಶಮಿ ಶುಕ್ಲ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ | ತಾತ್ಯಾ ಅಕ್ಷಯಪದ ಪಡೆಯುವನು || 52
- ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೇಳದಿರುವನಿಗೆ | ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವನವ ಮನಸಿಗೆ |
ಮರಣದ ಭಯವಿರದು ಯಾರಿಗೆ | ಸುಮ್ಮನೇ ಕೊರಗತೊಡಗುವನು || 53
- ಕೇವಲ ಇನ್ನೆರಡೇ ವರ್ಷ ಉಳಿಯಿತು | ತಾತ್ಯಾನ ಸಮಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂತು |
ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಚಿಂತೆಯುಂಟಾಯಿತು | ಬಾಬಾರ ನುಡಿಯೆಂದರೆ ವಜ್ರಲೇಪ || 54
- ತಾತ್ಯಾನಿಂದ ಆ ಮಾತು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರು | ಬಾಳಾ ಶಿಂಪಿಗನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು |
ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದಿರೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು | ಇಬ್ಬರೂ ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬಿದ್ದರು || 55
- ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರಾಮಚಂದ್ರ ನೆಟ್ಟಗಾದ | ಹಾಕಿದ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಮೇಲೆದ್ದ |
ದಿನಗಳನೇರಿಸುತ್ತಲೇ ಕಳೆದ | ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು || 56
- ಆಶ್ಚರ್ಯ ಬಾಬರ ಮಾತಿನಗತ್ತು | ನಾಲ್ವತ್ತನೇ ಸಾಲಿನಭಾದ್ರಪದ ಮುಗಿಯಿತು |
ಅಶ್ವಿನಿ ಮಾಸ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಇಣುಕಿತು | ಆಗ ತಾತ್ಯಾಬಾ ಗಟ್ಟಿ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದ || 57
- ಅತ್ತ ತಾತ್ಯಾಜ್ವರದಿಂದ ಮಲಗಿದ್ದು ಇತ್ತ ಬಾಬಾರೂ ಚಳಿಜ್ವರದಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದು |
ತಾತ್ಯಾಗೆ ಭರವಸೆ ಬಾಬಾರದು | ಬಾಬಾರ ರಕ್ಷಿಸುವ ಶ್ರೀ ಹರಿ || 58
- ತಾತ್ಯಾಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಿಂದ ಏಳಲಿಕ್ಕಾಗದು | ಬಾಬರ ದರ್ಶನಕ್ಕೂ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದು |
ದೇಹದಯಾತನೆ ಮಿತಿ ಮೀರಿದ್ದು || ಅವರಿಂದ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗದು || 59
- ಒಂದು ಅವನು ನಿಜವ್ಯಥೆಯಿಂದ ವ್ಯಥಿತ | ಬಾಬಾರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ ಚಿತ್ತ |
ಏಳಲು ಕೂಡ್ರಲು ಬಾರದಿರುತ | ಅನಾರೋಗ್ಯ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಹೋಯಿತು || 60
- ಇತ್ತ ಬಾಬಾರ ನರಳಾಟ | ಹೋಯಿತು ಬಹುಬೇಗ ಬೆಳೆಯುತ್ತ |
ನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ಕೆಡುತ್ತ | ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು || 61

ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂತು | ಬಾಬಾ ನುಡಿದ ದಿನ ಬಂದು ತಲುಪಿದ |
ಬಾಳಾಶಿಂಪಿಗನಿಗೆ ಮೈ ಬೆವತಿತು | ಹಾಗೆಯೇ ಪಾಟೀಲ ರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ || 62

ಎಂದರು ಬಾಬಾರ ಮಾತು ಸತ್ಯವಿತ್ತು | ಹೀಗೆ ಈಗ ಎನಿಸಹತ್ತಿತ್ತು |
ಸರಿಕಾಣದು ಲಕ್ಷಣವಂತೂ | ಜಡ್ಡಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೆ ಇದೆ || 63

ಶುದ್ಧ ದಶಮಿ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು | ನಾಡಿಯ ಗತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು |
ತಾತ್ಯಾಗೆ ಕೊನೆಯ ಮೂರ್ಛೆ ಬಂತು | ಆಪ್ತೇಷ್ಟರು ದುಃಖಿತರಾದರು || 64

ಆದರೆ ಚಮತ್ಕಾರ ನಡೆಯಿತು | ತಾತ್ಯಾನ ಗಂಡಾಂತರವು ದೂರವಾಯಿತು |
ಮರಣ ಅದಲು ಬದಲಾದಂತಾಯಿತು | ತಾತ್ಯಾ ಉಳಿದು ಬಾಬಾ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು || 65

ನೋಡಿರೀಗ ಬಾಬಾರ ಮಾತು | ತಾತ್ಯಾ ಹೆಸರು ಹಚ್ಚಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು |
ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆದಿತ್ತು | ಸಮಯದಲ್ಲೊಂದಿಷ್ಟು ತಪ್ಪಿಲ್ಲದಂತೆ || 66

ಇಲ್ಲಿಂದರೂ ಈ ಸೂಚನೆಯನು | ಕೊಟ್ಟ ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಂದರು ಭವಿಷ್ಯವನು |
ಸಂಗತಿ ಜರಗುವವರೆಗೆ ಅದನು | ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ || 67

ಜನರೆನ್ನುವರು ತಾತ್ಯಾನ ಮರಣವನು | ತಪ್ಪಿಸಿದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿತ್ತು ತಮ್ಮ ದೇಹವನು |
ಬಾಬಾ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರು ನಿವಾರಣೆಯನು | ಅವರ ಲೀಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವರಾರು || 68

ಬಾಬಾ ದೇಹವಿಟ್ಟ ರಾತ್ರಿಯಲಿ | ಅರುಣೋದಯದ ಸುಪ್ರಭಾತದಲಿ |
ಬಾಬಾ ಸ್ವಪ್ನದಿ ಬಂದು ಪಂಥರಪುರದಲ್ಲಿ | ದೃಷ್ಟಾಂತವನಿತ್ತರು ದಾಸಗಣೂನಿಗೆ || 69

“ಮಶೀದಿಯು ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿ | ಎಣ್ಣೆ ವಾಪಾರಸ್ಥರಿಂದಾಗಿ |
ನಾನು ಬಹಳ ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿ | ಹೊರಟು ಹೋಗುವೆ ನಾನಿಲ್ಲಿಂದ ಇನ್ನು || 70

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ | ಬಬ್ಬಳ (ಬಹಳಷ್ಟು) ಹೂವುಗಳ ಹಾಕುನನಗೆ |
ಇದಿಷ್ಟು ನನ್ನಿಚ್ಛೆಯ ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ | ನಡಿಬೇಗ ಶಿರಡಿಗೆ” || 71

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿರಡಿಯಿಂದ ಪತ್ರ ಬಂತು | ಬಾಬ ಸಮಾದಿಸ್ತರಾದದ್ದು ತಿಳಿಯಿತು |
ಈ ವಾರ್ತೆ ತಿಳಿಯಲು ಗಣೂದಾಸರೂ ಹೊರಟು | ಕ್ಷಣ ವಿಳಂಬವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದರು ಶಿರಡಿಗೆ || 72

ಬಂದು ಶಿಷ್ಯಪರಿವಾರದ ಜೊತೆಗೆ | ನಿಂತು ಸಮಾಧಿಯ ಎದುರಿಗೆ |
ಕೀರ್ತನೆ ಭಜನೆಗಳು ಎಂಟು ತಾಸುಗಳ ವರೆಗೆ | ನಾಮಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರು || 73

ಹರಿನಾಮದ ಕುಸುಮಹಾರ | ತಾವೇ ಕಟ್ಟಿ ಅತಿ ಮನೋಹರ |
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸಮಾಧಿಯ ಮೇಲೆ ಏರಿಸಿದರು | ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣದ ಜೊತೆಗೆ || 74

ಕೇಳಲು ನಾಮಗಜರವ ಬಿಡುವಿಲ್ಲದಂತೆ | ಶಿರಡಿ ಎನಿಸಿತು ಭೂವೈಕುಂಠದಂತೆ |
ನಾಮಘೋಷ ಪ್ರವಾಹ ಹರಿಸುತ | ಎಲ್ಲರನದರಲಿ ತೇಲಿಸಿದರು ಗಣೂದಾಸರು || 75

ದಸರೇಯದೇ ಏತಕೆ ಪ್ರೇಮ ಬಾಬಾರದು | ಆ ಮುಹೂರ್ತ ಸಾಡೇತೀನ ಮುಹೂರ್ತದಲಿ |
ಪ್ರಯಾಣಕೃತ್ಯಕೆ ಶುಭಕಾಲ ವಿರುವುದು | ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವುದರಿ || 76

ಈ ಮಾತೂ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ | ಯಾರಿಗೆ ಗಮನಾಗಮವಿಲ್ಲ |
ಅಂಥವನಿಗೆ ನಿಯಾಣವೂ ಇಲ್ಲ | ಅಂಥಲ್ಲಿ ಮುಹೂರ್ತದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು || 77

ಯಾರಿಗೆ ಇರಲೊಲ್ಲದು ಧರ್ಮಬಂಧನ | ಆಗಿರುವುದೆಲ್ಲ ಬಂಧೋಪಶಮನ |
ಯಾರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಲ್ಲ ಉತ್ಕಮಣ | ಅಂಥವನಿಗೆ ನಿಯಾಣವೆಂದರೇನು || 78

ಬ್ರಹ್ಮೇವಸನ ಬ್ರಹ್ಮಾಪ್ಯೇತಿ ಎಂಬುವಗೆ | ಹೀಗಿರುವ ಸಾಯಿ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ |
ಆಗತಿ ಅಥವಾ ಗತಿ ಗಳೆಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ | ಅವರಿಗೆ ನಿಯಾಣಸ್ಥಿತಿ ಎಂತಹುದು || 79

ಇರಲು ದಕ್ಷಿಣ ಅಥವಾ ಉತ್ತರಾಯಣ | ಯಾರು ಮಾಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಯಾಣ |
ಇದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಸಮರಸವಾಗುವುದರ ಪ್ರಾಣ | ದೀಪವಾರಿದ ಮೇಲಿನ ಕತ್ತಲೆಯಂತೆ || 80

ಕೈಗಡ ತಂದ ದೇಹವಿದು | ಒಡೆತನವಿಲ್ಲ ಪಂಚಭೂತಗಳದು |
ನಿಜ ಸ್ವಾರ್ಥವನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು | ಯಾರದವರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವುದು || 81

ಮುಂದೆ ನಡೆಯಬೇಕಾದುದನು ಸೂಚಿಸುವ | ಬಾಬಾ ಮೊದಲೇ ತೋರಿದರದರ ಕೌತುಕವ |
ಕಳೆದುಹೋಯಿತು ಅಮೂಲ್ಯ ಸಮಯ | ಕೀರ್ತಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು || 82

ಜ್ವರ ಬಂದಿತೆಂಬುದೊಂದು ನಿಮಿತ್ತ | ಲೌಕಿಕವ ರೀತಿಯ ಅನುಸರಿಸುತ |
ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನರಳುತ ಹೊರಳುತ | ಅಂತರಂಗದಿ ಸದೈವ ಜಾಗೃತ || 83

ಹಗಲಿನ ಎಂಟುಗಳಿಗೆ ತುಂಬಿತು | ನಿಯಾಣದ ಸಮಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂತು |
ತಾವಾಗಿಯೇ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು | ಅವಿಕಲ ಚಿತ್ತದಿಂದ || 84

ನೋಡಿ ಬಾಬಾರ ಮುದ್ರೆಯನಿಂತು | ಆಶೆಯ ಸಮುದ್ರ ಉಕ್ಕೇರಿತು |
ಭಯಂಕರವಾದ ಅಭದ್ರಗಳಿಗೆ ಕಳೆಯಿತುಯೆಂದು | ಎಂದು ಕೂಡಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಅನಿಸಿತು || 85

ಹೀಗೆಲ್ಲರೂ ವಿಚಾರಮಾಡುತ | ಕುಳಿತಿರುವಾಗ ಸಚಿಂತ |
ಹತ್ತಿರ ಬಂತು ಬಾಬಾರ ಅಂತ | ಆಗ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯ ಕೇಳಿರಿ || 86

ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣವಿದೆ ಪ್ರಾಣೋತ್ಕ್ರಮಣಿಕೆ | ತಿಳಿಯದು ಏನೆನಿಸಿತವರ ಮನಕೆ |
ಹಸ್ತ ವನಿಟ್ಟರು ಕಫನಿಯ ಜೇಬಿನೊಳಕೆ | ಅದು ಧರ್ಮ ಸಮಯವೆಂದು ತಿಳಿದು || 87

ಸುಲಕ್ಷಣಿಯಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಎಂಬುವಳು | ಹೆಸರಿನಂತೆಯೇ ಅವಳ ಕೃತಿಗಳು |
ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ನಿತ್ಯನಿರತಳು | ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದಳು || 88

ಅವಳಿಗೊಂದಿಷ್ಟು ದ್ರವ್ಯದಾನ | ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಬಾಬಾ ಅತಿಸಾವಧಾನ |
ಇನ್ನು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಾಗುವುದು ದೇಹಾವಸಾನ | ಬಾಬಾರಿಗದು ತಿಳಿದೇ ಇತ್ತು || 89

ಲಕ್ಷ್ಮೀಬಾಯಿ ಸಿಂಧೆ ಇವಳೇ | ಮಶೀದಿಯಲಿ ಬಾಬಾರ ಬಳಿಯಲೇ |
ನಿರತಳು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಲೇ | ನೇಮ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು || 90

ಇದು ನಿತ್ಯದ ಪರಿಪಾಠವಾಗಿತ್ತು | ದರಬಾರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೆರೆದಿರುತ್ತಿತ್ತು |
ಬಹುಶಃ ಯಾರಿಗೂ ಅಡ್ಡಿಯಿರುತ್ತಿತ್ತು | ಮರ್ಯಾದೆ ದೊಡ್ಡದು ರಾತ್ರಿಯದು || 91

ಸಾಯಂಕಾಲದ ಫೇರಿ ಮುಗಿದು | ಅಲ್ಲಿಂದ ಜನ ತಿರುಗಿ ಹೋದದ್ದು |
ಮತ್ತೆ ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದು | ಮಶೀದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು || 92

ಆದರೆ ಭಕ್ತ ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿ | ದಾದಾ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಇವರ ಭಕ್ತಿ |
ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ರಾತ್ರಿ | ಬಾಬಾರ ಅಡ್ಡಿ ಇರಲಿಲ್ಲ || 93

ಇದೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅತಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಗಿ | ಪ್ರತಿದಿನ ಕಳಿಸುವಳು ಬಾಬಾರಿಗೆ |
ರೊಟ್ಟಿಪಲ್ಯಗಳ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ | ಈ ಸೇವೆಯನ್ನೆಷ್ಟು ಬಣ್ಣಿಸಬೇಕು || 94

ಇತಿಹಾಸವ ಕೇಳಲು ಈ ರೊಟ್ಟಿಯದು | ಬಾಬಾರ ದಯಾದ್ರತೆ ತಿಳಿಯುವುದು |
ಶ್ವಾನ ಸೂಕರಗಳೂ ಬಾಬಾರ ವಾಸವಿರುವುದು | ತಿಳಿದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿತು ಮನಸಿಗೆ || 95

ಬಾಬಾ ಒಂದುದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ | ಗೋಡೆಗಾನಿಸಿ ವಕ್ಷಸ್ಥಲ |
ಸಂತಸದಿ ನಡೆಸಿದ್ದರು | ವಾರ್ತಾಲಾಪಗಳ | ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು || 96

ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು | ಇನ್ನು ಯಾರು ಯಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದು |
ನಮಿಸಿದಳಾಗ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಬಂದು ಆಗ ಬಾಬಾ ಅವಳಿಗಂದರು || 97

“ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನನಗಾಗಿದೆ ಹಸಿವೆ” | ಬಾಬಾನಾರೊಟ್ಟಿ ತರುವೆ |
ಇದೋ ಹೀಗೆ ಹೊರಡುವೆ | ಕೂಡಲೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವೆ || 98

ಹೀಗೆಂದು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ | ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರೊಟ್ಟಿಪಲ್ಯಾದಿಯಾಗಿ |
ತಡಮಾಡದೇ ಬಂದು ತಿರುಗಿ | ಬಾಬಾರ ಎದುರಿಗದನಿಟ್ಟಳು || 99

ಬಾಬಾ ಬಡಿಸಿದೆಯೆ ಹಾಗೇ ಎತ್ತಿದರು | ನಾಯಿಯ ಎದುರಿಗದನಿಟ್ಟರು |
ಬಾಬಾ ಹೀಗೆಕೆ ಮಾಡಿದರು | ಕೂಡಲೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕೇಳಿದಳು || 100

ನಾನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಹೋದೆ | ಕೂಡಲೇ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದೆ |

ಅದರ ಗತಿ ಹೀಗಾಗುವುದೇ | ಒಂದು ತುತ್ತು ಕೂಡ ಬಾಯಿಗಿಡಲಿಲ್ಲ || 101

ನಿಮಗಾಗ ಹಸಿವೆಯಾಗಿತ್ತು | ಆದರೆ ಇದೆಂಥ ಹಸಿವೆಯಾಗಿತ್ತು |

ಬಾಯಿಗಿಡಲಿಲ್ಲ ಒಂದು ತುತ್ತು | ಅದರಿಂದೆನ್ನ ಮನ ನೊಂದಿತು || 102

ಬಳಿಕ ಬಾಬಾ ಎಂದರವಳಿಗೆ | ಸುಮ್ಮನೆ ಹಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವೆಯೇಕೆ ಮನಸಿಗೆ |

ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದಾಗ ಈ ನಾಯಿಗೆ | ನನಗೇ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿ || 103

ಆ ಶ್ವಾನಕೆ ಜೀವವಿಲ್ಲವೇ | ಪ್ರಾಣಿಮಾತ್ರಗಳದೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ರೀತಿ ಹಸಿವೆ |

ಅದು ಮೂಕವಿದ್ದು ನಾ ಮಾತಾಡುತಿರುವೆ | ಅದರಿಂದ ಹಸಿವೆಯಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ || 104

ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಜೀವ ವ್ಯಾಕುಲವಾದಾಗ್ಯೆ | ಅನ್ನದಾನವನೀಯಲು ಅವುಗಳಿಗೆ |

ನನ್ನ ಮುಖದಲೇ ಅದನು ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ | ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಮಾಣವೆಂದು ತಿಳಿ ಇದನು || 105

ಪ್ರಸಂಗ ಸಹಜ ವ್ಯವಹಾರದ್ದು | ಆದರೆ ಬೋಧವೆಲ್ಲ ಪರಮಾರ್ಥದ್ದು |

ಹೀಗೆ ಸಾಯಿಯ ಮಾತು ಉಪದೇಶಪರವಾದದ್ದು | ಪ್ರೇಮರಸದ ಪರಿಪಾಕವದು || 106

ಮಾತಾಡುವುದು ಸುಲಭ ಪ್ರಪಂಚ ಭಾಷೆ | ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಇರುವುದು ಪರಮಾರ್ಥದ ರೂಪರೇಷೆ |

ಯಾರ ಮರ್ಮ ಅಥವಾ ದೋಷವರ್ಣಿಸದೇ | ಶಿಷ್ಯರ ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸುವರು || 107

ಹೀಗೆ ಉಪದೇಶವಾದಂದಿನಿಂದ | ರೊಟ್ಟಿ ಬರತೊಡಗಿತು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಯಿಂದ |

ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ಮುರಿದು ಹಾಕಿದುದ | ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ || 108

ಅದ ಬಾಬಾ ಕೂಡ ಭಕ್ತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದ | ರೊಟ್ಟಿಯ ತಿನ್ನ ತೊಡಗಿದರು ನೇಮದಿಂದ |

ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿಲಂಬದಿಂದ | ಊಟ ಸರಿ ಎನಿಸಿದಾಯಿತವರಿಗೆ || 109

ಹೊತ್ತಾದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ರೊಟ್ಟಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ | ಬಡಿಸಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ |

ಹೊತ್ತಾದರೂ ಅಂದು ಊಟಕ್ಕೆ | ಮುಖದಲಿ ತುತ್ತ ಇಡದಾದರು || 110

ಆರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅನ್ನ ಬಡಿಸಿದ್ದು | ಹಾಗೇ ಕುಳಿತು ಬಿಡುವರು ಹಸಿದು |

ಬರದ ಹೊರತು ರೊಟ್ಟಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯದು | ನಡೆಯದಾಯಿತು ಅನ್ನ ಸೇವನೆ || 111

ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ತಾಸುಗಳಲಿ | ಶ್ಯಾವಿಗಿಯ ತರಿಸುವರು ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ |

ಬಾಬಾ ದಿನಾಲೂ ಮೂರು ಪ್ರಹರದಲಿ | ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತು ತಿನಬೇಕು || 112

ಬಾಬಾ ಒಂದಿಷ್ಟನ್ನೇ ತಿನ್ನುವರು | ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣಗೆ ಕೊಡುವರು |

ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು | ಅವರುಚ್ಚಿಷ್ಟ ಬಲು ಪ್ರೀತಿ ಅವಳಿಗೆ || 113

- ನಡೆದಾಗ ದೇಹ ವಿಸರ್ಜನವಾರ್ತೆ | ನಡುವೆಯೇ ಈ ರೊಟ್ಟಿಯ ಅಡ್ಡಕಥೆ |
 ಏತಕ್ಕೆಂದು ಅನದಿರಿ ತಾವು ಮತ್ತು | ಸಾಯಿಯ ವ್ಯಾಪಕತೆಯ ನಿರರ್ಶಕವಿದು || 114
- ಈ ಸಕಲ ದೃಷ್ಟಚರಾಚರ | ಅದರಾಚೆಗೂ ಪರಾತ್ಪರ |
 ಸಾಯಿಯೇ ತುಂಬಿರುವ ನಿರಂತರ | ಅಜ ಅಮರನಾಗಿರುವ ಸಾಯಿ || 115
- ಈ ಒಂದು ತತ್ವ ಈ ಕತೆಯಲ್ಲಿದೆ | ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸವಿಯಾದ ಕಥೆ ಹೀಗಿದೆ |
 ಸಹಜವಾಗಿ ನೆನಪಾದದ್ದೇ | ನಿಮಗಾಗಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವೆ ನಾ || 116
- ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಸೇವೆ ಇದ್ದಿತು ಹೀಗೆ | ಸಾಯಿ ಮರೆತಾನದನು ಹೇಗೆ |
 ಸಾವಧಾನತೆಯು ವಿಚಿತ್ರ ಹೀಗೆ | ಅದರ ವೃತ್ತಾಂತವ ಕೇಳಬೇಕು || 117
- ಕಂಠದಲಿ ಬಂದಿತು ಪ್ರಾಣ | ವಿಕಲ ಶರೀರದಲಿ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಾಣ |
 ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ನಿಜಹಸ್ತದಿಂದೀಯುವರು ದಾನ | ದೇಹಾವಸಾನಕಾಲದಲವಳಿಗೆ ||118
- ಒಮ್ಮೆ ಐದು ಒಮ್ಮೆ ನಾಲ್ಕು | ರೂಪಾಯಿಗಳ ಜೇಬಿನಿಂದ ತೆಗೆದು |
 ಅವಳ ಕೈಮೇಲೆ ಇಟ್ಟದ್ದು | ಅದೇ ಕೊನೆ ಬಾಬಾರದು || 119
- ಇದೇನು ನವವಿಧಾನ ಭಕ್ತಿಯ ಗುರುತೇ | ಅಥವಾ ನವರಾತ್ರಿಯ ಅಂಬೆಯ ಪೂಜೆಯಾಯಿತೇ |
 ಸೀಮೋಲಂಘನವಿದೆ ಈ ಹೊತ್ತೇ | ಇದು ಅದರ ದಕ್ಷಿಣೆ ಇರುವುದೇ || 120
- ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಮದ್ಭಾಗವತದೊಳಗೆ | ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಹೇಳಿದ ಉದ್ಧವನಿಗೆ |
 ಆನವ ಲಕ್ಷಣ ಶಿಷ್ಯ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗೆ | ಅವಳಿಗೆ ನೆನಪುಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟವರೇನೋ || 121
- ಏಕಾದಶ ಸ್ಕಂದದ ದಶಮಾಧ್ಯಯದಲಿ | ನೋಡಬೇಕು ಆರನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲಿ |
 ಶಿಷ್ಯನು ನಡೆಯಬೇಕು ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ | ಹೇಗೆ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು ||122
- ಮೊದಲು ಪೂರ್ವಾರ್ಧದಲಿ ಐದು | ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲಿ ನಾಲ್ಕು ಹೇಳಿದ್ದು |
 ಬಾಬಾರೂ ಇದೇ ಕ್ರಮವನನುಸರಿಸಿದು | ಇದೇ ಉದ್ದೇಶವಿರಬಹುದೆನಿಸುವದು ||123
- ಅಭಿಮಾನ ರಹಿತ, ದಕ್ಷ ನಿರ್ಮತ್ತರ | ಶಿಷ್ಯನಿರಬೇಕು ನಿರ್ಮಮ, ಗುರುಸೇವಾತತ್ಪರ |
 ಇರಬೇಕು ಪರಮಾರ್ಥ ಜಿಜ್ಞಾಸಾತತ್ಪರ | ನಿಶ್ಚಲ ಮನವಿರಬೇಕು || 124
- ಅಸೂಯೆಯನ್ನರಿಯ | ಸಲ್ಲದ ವಾಚಾಳಿತನವಿಲ್ಲದ |
 ನಿಜ ಗುರುರಾಯಾನನೂ ಈ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ | ಸಂತುಷ್ಟಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು || 125
- ಇದೇ ಉದ್ದೇಶ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿನಾಥರದು | ಈ ರೂಪದಲಿ ಅದನು ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದು |
 ಕೇವಲ ಸ್ವಭಕ್ತರ ಹಿತಕ್ಕೆಂದು | ಕರುಣಾವಂತರಾದ ಸಂತರು ಸದಾ || 126

ಲಕ್ಷ್ಮೀ ತಿಂದುಂಡು ಸುಖದಿಂದರುವ ಮನೆಯವಳು | ಅವಳಿಗೇನು ಮಹಾ ಒಂಭತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳು |
ಅಷ್ಟನು ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿವಾಳಿಸಿ ಚೆಲ್ಲಬಲ್ಲಳು | ಆದರೆ ಈ ದಾನ ಅಪೂರ್ವ ಅವಳಿಗೆ || 127

ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಭಾಗ್ಯವಂತಳು | ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರಳಾದಳು |
ನವರತ್ನವಲಿಯ ಪಡೆದಳು | ಶ್ರೀ ಸಾಯಿಯ ನಿಜಕರಕಮಲಗಳಿಂದ || 128

ಹೋಗಿವೆ ಹೋದಾವು ಎಷ್ಟೋ ಒಂಭತ್ತು | ಅದರಿಂದ ಅಭಿನವ ದಾನವಾಗಿತ್ತು |
ಇದು ಅವಳ ಆಜೀವ ಪರ್ಯಂತು | ಸಾಯಿಯ ಸ್ಮರಣೆಯನು ಕೊಡುವುದು || 129

ಸನ್ನಿಧ ಬಂದಿದೆ ದೇಹಾವಸಾನ | ಆದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅನುಸಂಧಾನ |
ಜೊತೆಗೂಡಿ ಐದು ನಾಲ್ಕುಗಳನು | ಆಮರಣ ಸ್ಮರಣೆ ಇತ್ತರವಳಿಗೆ || 130

ಹೀಗೆ ಎಚ್ಚರ ತೋರಿಸಿದರು | ಹತ್ತಿರಿದ್ದವರ ಊಟಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು |
ಮಾತ್ರ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಲಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರನು ಅವರು | ಕೂಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವದ ಕಂಡರು || 131

ಆದರೂ ಕೆಲವು ಪ್ರೇಮಳ ಭಕ್ತರು | ಬಹಳ ಹಟಹಿಡಿದರು |
ಬಾಬಾರ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಕೂಡದೆಂದರು | ಈ ಸಮಯ ಕಠಿಣವಾದುದೆಂದು || 132

ಆದರೂ ಕೊನೆಯ ಕಾಲಕೆ | ಸಿಲುಕುವೆನೆಲ್ಲಿ ಮೋಹದ ಅಪಾಯಕೆ |
ಎಂದು ಅವಸರವಸರವಾಗಿಯೇ ಅದಕೆ | ಎಲ್ಲರನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಳಿಸಿದರು || 133

ತಿಳಿದು ನಿಯಾಣ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾದುದನು | ಬುಟ್ಟಿ ಕಾಕ ಮೊದಲಾದವರನು |
ಮುಗಿಸಿ ಬನ್ನಿರಿ ಭೋಜನವನು | ಎಂದು ವಾಡೆಗೆ ಕಳಿಸಿದರು || 134

ಉಳಿದಮರ ವ್ಯಗ್ರತೆಯ ಕಂಡು | ಬಾಬಾ ಮನದಲಿ ನೊಂದುಕೊಂಡು |
ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿರಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು | ಎಂದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು || 135

ಹೀಗಿದನು ನಿತ್ಯವೂ ಹೇಳುವರು | ಜೊತೆಯಿರುವ ಸಂಗಡಿಗರು |
ಅವರ ಮನದಲಿರದಿದ್ದರೂ | ಅವರಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಎದ್ದರು || 136

ಇತ್ತ ಆಜ್ಞೆಯನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಲಾಗದು | ಈ ಕಾಲಕೆ ಸಾನಿಧ್ಯವನೂ ಬಿಡಬಾರದು |
ಬಾಬಾರ ಮನವನ್ನು ನೋಯಿಸಬಾರದು | ವಾಡೆಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋದರು || 137

ಇತ್ತ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ ಮಿತಿ ಮೀರಿದ್ದು | ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳು ಎಲ್ಲಿಯದು |
ಬಾಬಾರಲ್ಲಿಯೇ ಜೀವ ತೊಡಗಿರುವುದು | ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ವಿಸ್ಮರಣೆಯಾಗದವರದು || 138

ಆದರೂ ಹೋಗಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು | ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಯೇ ಕರೆಯಬಂದರು |
ಅರೆಹೊಟ್ಟೆಯಲೇ ಓಡಿ ಬಂದರು | ಅಂತ್ಯದಲಿ ಭೇಟಿ ತಪ್ಪಿತು || 139

- ಆಯುರ್ಧಾಯಕ ಎಣ್ಣೆ ಮುಗಿಯಲು | ಪ್ರಾಣಜ್ಯೋತಿಯು ಮಂದವಾಗಲು |
ಬಯಾಜಿ ಕೋತೆಯ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಇಡಲು | ದೇಹವು ವಿಶ್ರಾಮ ಪಡೆಯಿತು || 140
- ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಮಲಗಿಕೊಂಡು | ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಗಾದಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು |
ಹೀಗೆ ಸ್ವಹಸ್ತದಿಂದ ಧರ್ಮ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು | ದೇಹ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿದರು ||141
- ಸಮರ್ಥರ ಮನೋಗತ | ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಿರುತ |
ದೇಹ ವಿಸರ್ಜಿಸಿದರು ನೋಡನೋಡುತ | ಬ್ರಹ್ಮೀ ಭೂತರಾದರು || 142
- ದೇಹಮಾಯೆಯ ಬುತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು | ಸಂತ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಅವತರಿಸಿ ಬಂದು |
ಉದ್ಧಾರಕಾರ್ಯವ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು | ಅವ್ಯಕ್ತದಲಿ ಸಮರಸರಾಗುವರು || 143
- ನಟನು ನಾನಾ ವೇಷಗಳ ಹಾಕುವನು | ಆದರೆ ಒಳಗೆ ತಾನದರೊಂದು ತಿಳಿದಿರುವವನು |
ಅಂಥ ಅವತಾರಿಯಾದನು | ಮರಣದ ತೊಡಕೇನವನಿಗೆ || 144
- ಲೋಕ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ | ಕಾರ್ಯಮುಗಿದಾಗ ಅವತಾರ ಮುಗಿಸಿದ |
ಅವನೇನು ಅಂಕಿತನೇ ಜನನ ಮರಣದ | ಸ್ವಲೀಲೆಯಲಿ ವಿಗ್ರಹವ ಧರಿಸಿವನು ||145
- ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಯಾರ ವೈಭವ | ಅಂಥವನಿಗೆಂಥ ನಿಧನ ಸಂಭವ |
ನಿರ್ಮಮತ್ವಯಾರ ಅನುಭವ | ಅಂಥವನಿಗೆಂಥ ಭವಭಾವಭಾದೆ || 146
- ಕಂಡರೂ ಕರ್ಮದಲಿ ತೊಡಗಿರುವಂತೆ | ಇರುವನು ಎಂದೂ ಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡದಂತೆ |
ಕಾಣುವನಾವಾಗಲೂ ಕರ್ಮದಿ ಅಕರ್ಮತೆ | ಅಹಂಕಾರ ರಹಿತನಾಗಿ || 147
- “ನಾ ಭುಕ್ತಂಕ್ಷೀಯ್ಯತೆ ಕರ್ಮ” | ಇದಿರುವದು ಸ್ಮೃತ್ಯುಕ್ತ ಕರ್ಮದ ಮರ್ಮ |
ಆದರೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನದಿಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮ | ವಸ್ತು ಮಾತ್ರಗಳಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಾಣುವನವ || 148
- ಕ್ರಿಯಾಕಾರಕ ಫಲಜಾತ | ಇದೆಲ್ಲವಂತೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ದ್ವೈತ |
ಬ್ರಹ್ಮವಿದ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂದೇ ತಿಳಿಯುತ | ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಕಂಡಂತೆ || 149
- ಬಾಬಾ ಮಮತೆಯ ಮಾತೆಯಂತಿದ್ದರು | ಹೇಗೆ ಕಾಲದ ಮುಖದಿ ಬಿದ್ದರು |
ಹಗಲನು ಕತ್ತಲದ ರಾತ್ರಿ ನುಂಗಿ ತೆಂಬರು | ಹಾಗೆಯೇ ಆಯಿತಲ್ಲ ಈ ಕತೆ || 150
- ಇನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನಿಲ್ಲಿಯೇ ಮುಗಿಸುವಾಗ | ಮಾನಸಿಕ ಮರ್ಯಾದೆಯನುಳಿಸುವಾ |
ಇಲ್ಲದಿರೆ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಮನವಾ | ದುಶ್ಚಿತ್ತತೆ ಆವರಿಸಿತು || 151
- ಮುಂದಿನ ಕಥೆಯನು ನಿಯಾಣದ್ದು | ಯಥಾಕ್ರಮ ಮುಂದೆ ಹೇಳಲಾಗುವುದು |
ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ನಮನ ಹೇಮಾಡನದು | ಅವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ || 152

ಅಧ್ಯಾಯ ನಾಲವತ್ತೆರೆಡು

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ | ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದೀತೆ |

ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೇ | ಶ್ರೀ ಸಾಯಿನಾಥ ನಿಯಾಣಂ ನಾಮ
ದ್ವಿಚತ್ವಾರಿಂಶೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ||

|| ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

|| ಶುಭಂ ಭವತು ||